

Tina del camí de les Generes II

Talamanca

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Camí de les Generes, Mas Les Generes, 08279 Talamanca
Emplaçament Pista forestal Viladordis-Talamanca. Creuem el riu i seguim la pista uns 850m i agafem camí esquerra

Coordenades:

Latitud: 41.72545
Longitud: 1.8876
UTM Est (X): 407478
UTM Nord (Y): 4619892

Classificació

Número de fitxa 08277-14
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XVIII-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIN
Europea – Atributs inspire: National Monument Record – Agricultura
Observacions protecció: BCIL 610-I / Incoat BCIN 21/12/2017
Data aprovació: dj., 21/12/2017 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 001A00007
Fitxes associades:
[Tina del camí de les Generes I](#)
Autoria de la fitxa Quim Serdà Manau

Descripció

És una construcció constituïda per una tina i dues barraques. Bona part de la tina és construïda amb pedra i morter de calç. Presenta l'interior del dipòsit recobert de rajoles de ceràmica envernissada amb un punt de curvatura i preses amb morter de calç. La part superior dels murs és feta amb pedra seca i s'hi localitza l'entrada a la tina. Aquesta es conforma amb els dos muntants verticals i una llinda de 140 cm x 30 cm x 19 cm. Entre els murs i la coberta s'estén el voladís, fet amb pedres més planes i lleugerament inclinades cap a l'exterior. La coberta és feta amb el mètode d'aproximació de filades, emprant pedres de grans dimensions sobre les quals s'estén una capa de sorra i pedruscall. El broc no ha estat localitzat. La tina es troba en força bon estat de conservació. AADD (2005:152) Planta: circular Orientació: Nord-Oest Porta (alçada x amplada): 130 cm x 114 cm Diàmetre interior: 205 cm Alçada dipòsit: 280 cm Volum en litres: 9.240 Gruix de les parets: 60 cm Rajoles: 39'5 cm x 39'5 cm Conservació parets: bé Conservació sostre: bé Conservació de les rajoles: deteriorades AADD (2005:154)

Història

El recipient fonamental per a l'elaboració del vi al Bages a partir del segle XVII era la tina. A l'edat mitjana la verema era xafada en un recipient de fusta que es coneixia amb el nom de follador i el most s'abocava després en un cup de fusta on es fermentava. L'evolució va portar a la construcció de cups o tines de pedra. Eren rodones o quadrades, fetes amb pedra i morter de calç i impermeabilitzades amb cairons o grans rajoles envernissades de color rogenc. Les tines enmig de les vinyes són la mostra més viva del passat vitivinícola de la comarca del Bages. A principis del XVIII la vinya ja era molt important a la zona del pla. A partir d'aquest moment es va viure una extensió del conreu al Bages, fet que farà proliferar la construcció d'aquest tipus d'estructures de tipus rural. La dificultat de transportar la verema per camins de bast, és a dir, per camins on només passava un animal, i la mateixa escassetat d'animals, determinà la localització de les tines. Tenir la tina a casa era l'opció més lògica en els pobles del pla, on les distàncies eren petites i els camins més bons permetien transportar la verema fins a casa. La problemàtica es presentava en llocs com el terme de Talamanca, d'orografia accidentada, d'hàbitat dispers, i amb camins dolents i enfilats que feien la distància entre la vinya i la casa més llarga. Una opció davant d'això doncs, consistia a construir la tina a tocar del mas principal, mentre que l'altre opció fou construir la tina a la mateixa vinya, de manera que, quan es veremava el raïm, anava directe a la tina. Amb la fil·loxera i el progressiu abandonament del camp a principis del segle XX, aquestes tines entren en desús. BALLBÈ (1993:7) Les tines enmig de les vinyes responen a un fenomen exclusiu de les Valls del Montcau. Cap altra comarca vitícola de Catalunya gaudeix d'aquest tret específic. Sembla ser que aquesta tina seria explotada pel mas Les Generes, propietat que tenia una gran extensió de conreu de vinya als segles XVIII i XIX.

Bibliografia

AA.DD (2005). Tines a les valls del Montcau. Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac. Farell Editors, Sant Vicenç de Castellet. BALLBÈ, Miquel (1993). Tines al mig de les vinyes a la comarca del Bages. Centre d'Estudis del Bages, Manresa.

